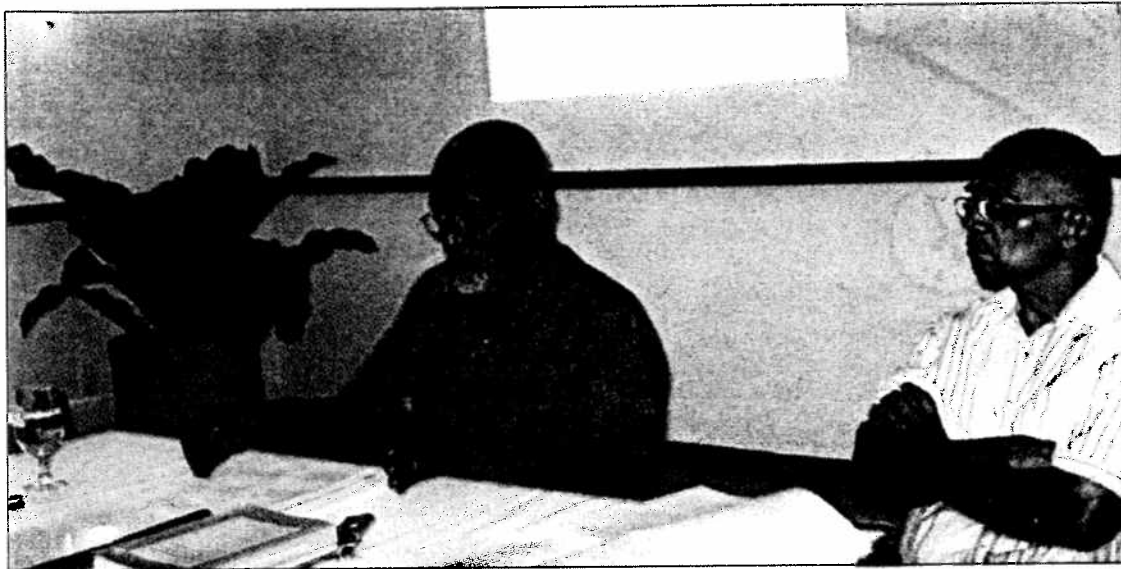

huldsanering en het referendum (2)

Oud-premier Don Martina tijdens zijn vorige week gehouden persconferentie, met rechts zijn adviseur Carel Martinus. FOTO JEU OLIMPIO

Het Facultatief Protocol behorend bij het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke rechten (BUPO) voorziet in artikel 2 dat een klacht ingediend kan worden bij de Commissie voor Mensenrechten als er sprake is van schending van mensenrechten. In het geval van Curaçao is het volgens mij aan te bevelen dat één of meerdere Statenleden van Curaçao de klacht bij de commissie indienen.

Voor wat betreft de stelling van Frielink, dat er geen sprake zou zijn van machtsmisbruik door Nederland, kan ik heel kort zijn. Ik verwijs hiervoor naar de door Professor mr. dr. Alex Reinders gegeven interview op 25 april jongstleden aan de *Wereldomroep*, waarin hij het dreigement van Nederland als ordinaire machtspolitiek kwalificeert. Hij stelt: „Nederland is

duidelijk de bovenliggende partij en wil een aantal dingen Curaçao door de strot drukken.” Tenslotte doe ik een beroep op de Orde van Advocaten en op de Juridische Faculteit van de Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA) een bijdrage te leveren aan de maatschappelijke discussie, uitgaande van hun ‘corporate citizenship’, en vóór 15 mei aanstaande kenbaar te maken in hoeverre de gevolgdde procedure van het te houden referendum op 15 mei aanstaande de toets kan doorstaan van onder andere geloofwaardigheid, legitimiteit en zorgvuldigheid. Ik stel voor hierbij niet alleen de bemoeienis van Nederland met het referendum te betrekken, maar ook die van het Bestuurscollege en de Antilliaanse ministers, waarvan volgens de Referendumcommissie geen sprake mag zijn

(zie rapport Referendumcommissie 13 februari 2009, pagina 8).

De heer Don Martina is medeoprichter van de sociaaldemocratische politieke partij MAN en gaf sinds 1979 leiding aan diverse Antilliaanse kabinetten die zijn naam droegen. Tot en met de onderhandelingen over de Slotverklaring van 2 november 2006 was hij adviseur van het Bestuurscollege van Curaçao; het feit dat de MAN - toen en nu nog onder leiding van Charles Cooper - vlak daarna de steun aan het slotakkoord introk, was reden voor Martina om zich publiekelijk te distantiëren van deze actie van de MAN-leiding. Eind 2008 keerde Martina zich echter tegen het staatkundige proces, omdat zijns inziens Nederland (lees: CDA-premier Jan Peter Balkenende) zich schuldig maakt aan ‘machtsmisbruik’.